

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-577/15

Judecătoria Edineț

Judecător Gh.Bîrsan

DECIZIE

În numele Legii

30 septembrie 2015

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Gheorghe Scutelnic

Judecătorii

Ion Talpa și Svetlana Șleahțișki

Grefiera

Diana Balan

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Costăș

Avocatului

Ghenadie Odobescu

a judecat în ședință publică în instanța de apel, apelul declarat de procurorul în procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu și apelul avocatului Ghenadie Odobescu în interesele inculpatului xxxx, împotriva sentinței judecătorei Edineț din 18.02.2015, prin care:

xxxx - născut la xxxx, originar și domiciliat în or.Edineț, str.xxxx, moldovean, cetățean al RM, studii medii speciale, căsătorit, la întreținere un copil minor, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat:

1. La 19.05.2006 de judecătoria Edineț conform art.186 alin.(2) lit.b), c),d) CP și art.199 alin.(2) lit.a),c) CP în temeiul art.84CP - 6 ani închisoare. Prin Decizia CA Bălți din 12.07.2006, sentința s-a casat cu numirea pedepsei sub formă de amendă - 8000 lei (executată);
2. La data de 30.05.2012 de judecătoria Edineț pe art. 190 alin.(1) CP RM încetat în legătură cu împăcarea;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod Penal.

Termenele de judecare a cauzei:

1.Instanța de fond - 20.10.2014 pînă la 18.02.2015.

2.Instanța de apel – 17.03.2015 pînă la XXXXXXXXXXXX.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținîndu-se cont de argumentele apelurilor, opiniile participanților la proces, materialele cauzei pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

CONSTATĂ :

1.Prin sentința judecătorei Edineț din 18.02.2015 inculpatul xxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP - închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art.90 CP s-a dispus neexecutarea pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui xxxx, dacă în termenul de probă de 2 (doi) ani condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportarea exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i sa acordat.

S-a încasat de la xxx în beneficiul lui xxxx suma de 50000 lei.

2. Inculpatul xxx la data de 15.07.2014, aproximativ pe la orele 15:00, având scopul de cupiditate, intenționat prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul unui împrumut, a însușit de la cet.xxx locuitor or.Edineț, str.xxxx, care este cumnatul acestuia, suma de 30000 lei, neavând intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Tot el la data de 21.07.2014 având același scop, folosindu-se de încredere acordată de către partea vătămată cet.xxxx, intenționat prin înșelăciune manifestată verbal a însușit de la acesta sub pretextul unui împrumut suma de 20000 lei, fără să-și onoreze angajamentul asumat. Astfel prin acțiunile sale xxxx a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 50000 lei.

Prin acțiunile sale xxx a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) lit.c) Cod Penal - *Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Procurorul în procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu pe motivul blîndeței pedepsei și ilegalității sentinței în termen a contestat sentința instanței de fond din 18.02.2014 și solicită casarea parțială a sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat xxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Apelantul indică, că instanța de judecată corect a recunoscut vinovat inculpatul și aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fiind în limitele stabilite de legislație, însă este prea blînd faptul dispunerii în privința acestuia suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece, potrivit prevederilor art.75 CP RM, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a CP RM, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a CP RM. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia. Astfel art.190 alin. (2) lit.c) Cod penal prevede o pedeapsă sub formă de - amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale, sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Apelantul consideră că aplicînd o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este o pedeapsă prea blîndă, astfel în urma executării acestei pedepse nu va fi realizat scopul pedepsei penale, ținînd cont de conduita și infracțiunea săvîrșită de către acesta, faptul că inculpatul anterior a mai săvîrșit asemenea infracțiuni, nu s-a corectat, dar dimpotrivă continuă să ducă un asemenea; mod de viață lipsit de reguli etico-morale, profitînd de fiecare dată de credibilitate persoanelor cu care acesta convețuiește contrar prevederilor legale.

Mai mult ca atît instanța de fond nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, conform caracteristicii prezentate de către primăria or.Edineț nu deține date compromițătoare în privința acestuia, totuși se poate de interpretat ca caracterizat negativ deoarece în privința acestuia au parvenit mai multe plîngerii la IP Edineț, obișnuiește să aibă un comportament antisocial prin crearea situațiilor de conflict cu mai mulți cetățeni din motive financiare, a mai comis anterior și alte infracțiuni inclusiv infracțiuni de sustrageri și escrocherii, el fiind anterior condamnat pentru acestea, nu s-a căit de cele comise.

Astfel, instanța de fond nu a ținut cont în același timp de prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, care prevede ”Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.”

În cazul de față prin aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nicidecum nu a fost atins scopul legii penale prevăzute de art.61 Cod penal, cum ar fi corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni de către acesta.

3.1. Sentința judecătorească din 18.02.2015 a fost atacată cu apel de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele inculpatului xxx, considerînd sentința instanței de judecată una ilegală și neîntemeiată, acțiunile inculpatului incorect calificate, toate probele pe dosar au fost interpretate neobiectiv și numai în folosul acuzării prin ce a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției garantat în art.21 din Constituția RM. Faptul că inculpatul este fratele soției părții vătămate xxxx, adică sînt rude apropiate, anterior a mai luat de la această familie bani în împrumut, dar i-a restituit, ceea ce el niciodată nu s-a refuzat de a restitui banii, ceea ce el nu a lucrat în perioada vară - toamnă 2014, ceea ce el (xxx) însuși nu a primit banii pentru carnea procurată din banii luați de la partea vătămată denotă cert lipsa în acțiunile inculpatului a scopului cupidant al infracțiunii.

Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.190 CP al RM ce a fost incriminată inculpatului se caracterizează numai prin intenție directă, motiv și scop de profit (cupiditate cum ne spune în învinuire procurorul), ceea ce în cazul nostru lipsește - nu avem nici profit nici cupiditate.

Escrocheria în condițiile art. 190 CP al RM este dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere (semne calificative necesare ale laturei obiective).

În acest context apelantul face referire la pct.15 din Hotărîrea plenului CSJ RM Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004 care stipulează că este necesar ca instanțele judecătorești să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art. 190 CP al RM) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Anume, intenția este demonstrată prin:

- Situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul - nu avem în cazul nostru. Chiar și partea vătămată ne-a relatat că inculpatul de mai mult timp lucra și aducea carnea la piața din or. Edineț în cantități nu mici, procurorul a probat că el (xx) furniza carne la magazinul "xxx", adică permanent inculpatul cu diferit succes dar lucra și avea venit dar nu avea o situație financiară plecară iar faptul că va rambursa datoria era previzibil.
- La momentul încheierii tranzacției lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat - nu este. Chiar și partea vătămată a declarat că toți banii luați de la el, inculpatul i-a investit în afacere care urmărea profit (dar nu băut sau cheltuit în alte scopuri) și a procurat pe ei carne, el sistematic aducea carne la piață în cantități mari deaceia angajamentul era previzibil și realizabil.
- Lipsa unei activități aducătoare de venituri - nu este deoarece carnea inculpatul o vindea cu adaos etc.

Fiind interogat în fața instanței de judecată xxx a declarat că nu a avut intenția de a sustrage sumele de bani primite de la rudele sale apropiate - sora și cumnatul, nu a restituit datoria deoarece nu a avut bani la moment (ei fiind investiți în afacere), dar s-a înțeles cu ei despre modul și termenul de rambursare, circumstanțe care nu au fost negate chiar și de partea vătămată. Apelantul conchide că în acțiunile lui xxx lipsește faptul infracțiunii, deaceia solicită instanței de judecată emiterea în privința lui a unei decizii de achitare conform art.390 alin.(1) pct. 1) CPP al RM - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4. În ședința instanței de apel procurorul participant la proces, Valentina Costas a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia în temeiul cerințelor și argumentelor expuse în cererea de apel. A solicitat respingerea apelului înaintat de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele inculpatului xxx ca fiind nefondat și neîntemeiat.

Inculpatul xxx, asistat de avocatul Ghenadie Odobescu în ședința instanței de recurs au solicitat respingerea apelului procurorului, ca fiind neîntemeiat cu admiterea apelului înaintat de avocatul Ghenadie Odobescu și casarea sentinței instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care xxx să fie achitat.

În ședința instanței de apel, partea-vătămată xxx, fiind citat în mod legal (avisul fiind prezent la materialele cauzei) nu s-a prezentat, fapt ce Colegiul în conformitate cu prevederile art.412 alin.(5) Cod de procedură penală, nu împiedică examinarea cauzei.

5. Verificând argumentele apelurilor în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, auzind participanții la proces, Colegiul a ajuns la concluzia, că apelurile urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

6. Colegiul își întemeiază soluția adoptată în baza art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod procedură penală conform căruia (1) *Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.*

Colegiul reține și dispozițiile art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.*

7. În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, Colegiul conchide că instanța de fond prin sentința adoptată pe caz justificat a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse inculpatului xxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal - *Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

8. Cu referire la argumentele avocatului Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului xxx, cu privire la faptul că în acțiunile lui lipsește faptul infracțiunii, Colegiul le respinge din următoarele motive.

În confirmarea vinovăției aduse inculpatului xxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, Colegiul reține declarațiile părții vătămate xxx, declarațiile martorilor xxx, cât și materialele cauzei penale:

- pîngerea cet.xxxx prin care solicită de a lua măsuri cu xxx care i-a luat banii și nu dorește să-i întoarcă(f.d.5);
- explicația lui xxx unde neagă faptul împrumutului de bani (f.d.8);
- cererea de recunoaștere ca parte civilă a lui xxx în suma de 50000 lei (f.d.15);
- copia bugetinului pe numele lui xxx (f.d.25);
- adeverință de la medicul narcolog și psihiatru cu mențiunea, că inculpatul nu se află la evidență (f.d.26);
- caracteristica nr. 6503 din 11.09.2014 pe numele lui xxx cu mențiunea că Primăria or.Edineț nu dispune de date compromițătoare referitor la cet.xxx (f.d.27);
- revendecare pe numele lui xxx cu mențiunea condamnării anterioare (f.d.28);
- sentință nr.1-40/12 din 30.05.2012 pe numele lui xxx de acuzare în comiterea infracțiunii conform art.190 al.1 CP și încetat în legătură cu împăcarea părților (f.d.29);

-sentință nr.1-46/06 din 19.05.2006 pe numele lui xxx condamnat de comiterea infracțiunii conform art.199 al.2, 186 al.2, 42 p. 5 CP (f.d.30-37);

-decizia CABălți din 12.07.2006 nr.1a-318/06 pe numele lui xxx condamnat de comiterea infracțiunii pe art.199 al.2, 186 al.2, 42 p.5 CP (f.d.39-41);

-decizia CABălți din 02.12.2009 nr.1r-445/09 pe numele lui xxx (f.d.42);

-informația de la IP Edineț cu mențiunea existenței plîngerii de la Cristin V. pe acțiunile lui xx care i-a însușit prin înșelăciune și abuz de încredere porci în sumă de 20000 lei, i-a întors suma de 15000 lei și refuză să-i întoarcă restul sumei de 5000 lei (f.d.99);

-ordonanța de începere a urmăririi penale din 23.10.2014 în privința lui xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 al. 2 CP RM - și anume despre înșelăciune și abuz de încredere din partea inculpatului a însușirii de la xxx a doi porci în sumă totală de 10000 lei(f.d.100);

-informație din data de 28.11.2014 eliberată de executorul judecătoresc Iu.Țeverenco cu mențiunea neachitării de către xxx a datorilor față de stat, de persoane fizice și de executor judecătoresc (f.d.110);

-certificatul eliberat de SC xxx SRL xxx a vîndut marfă în anul 2014 și a primit bani în sumă totală de 147539 lei (în luna septembrie - 37220 lei, luna octombrie - 68459 lei, noiembrie - 41860 lei (f.d.112).

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată a instanței de fond, administrate adăugător în instanța de apel, Colegiul penal menționează faptul, că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate.

9. Adăugător, Colegiul instituie că, vinovăția inculpatului xxx în comiterea infracțiunii respective este confirmată de declarațiile părții vătămate xxx și a martorilor - xxx, care fiind preîntîmpinați pentru declarații false au explicat circumstanțele acordării sumelor de bani inculpatului cu obligația returnării lor peste cîteva zile. Ultimii au declarat, că după primirea banilor inculpatul a refuzat returnarea lor și a refuzat categoric despre existența datoriei. Au declarat, că inculpatul avea și are venituri suficiente pentru a returna banii, însă n-a făcut-o. Cunosce faptul, că din banii împrumutați inculpatul a avut venituri.

Colegiul consideră, că de fapt însăși prin declarațiile inculpatului date în instanța de judecată, și în instanța de apel (în ultimul cuvînt al său) se confirmă vinovăția acestuia, dat fiind faptul că a recunoscut existența împrumutului de 50000 lei și consideră că trebuie să le restituie.

Colegiul penal, apreciază declarațiile date ca veridice, deoarece inițial, pe parcursul urmăririi penale, în explicația din data de 13.08.2014, inculpatul xxxx a negat categoric împrumutul de bani de la xxxx.

La rîndul său, Colegiul menționează că instanța de fond, întemeiat a dat apreciere explicațiilor inculpatului din 13.08.2014, ce confirmă integral declarațiile părții vătămate și a martorilor despre refuzul returnării banilor, ce și l-a făcut pe xxx. de a se adresa cu o plîngere la poliție. Pe parcursul procesului de judecată, inculpatul și-a schimbat declarațiile cu scopul de a transforma situația creată într-un litigiu civil și de a evita condamnarea penală.

10. În consecință, Colegiul penal reține examinarea multilaterală a cauzei penale în privința inculpatului xxx de către instanța de fond, cu cercetarea obiectivă a probelor administrate pe caz, cu aprecierea corectă și la justa valoare a împrejurărilor de fapt și a aspectelor de drept, ce în rezultat au dus la emiterea pe caz a unei soluții legale și întemeiate.

Prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art.101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Sub aspectul celor menționate, Colegiul notează că în rezultatul cercetării obiective și multilaterale a probelor administrate în prezenta cauză în instanța de apel, dovedesc cu certitudine comiterea de către inculpatul xxx a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal - *Escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

11. Prin urmare, Colegiul ține să menționeze că, instanța de fond constatînd ca fiind dovedită fapta penală comisă de către xxxx, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite de inculpat, motivul acesteia, personalitatea inculpatului, lipsă pe caz a circumstanțelor agravante, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, i-a stabilit inculpatului xxx o pedeapsă legală și echitabilă faptelor comise de către ultimul, ținîndu-se cont și de prevederile art.61 și art.75 Cod penal.

12. Potrivit dispoziției legale art.61 alin.(1) Cod penal - *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Alin.(2) al aceleiași articol prevede că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei*

acestui.

13. Colegiul apreciază ca fiind întemeiată poziția instanței de fond în latura aplicării prevederilor art.90 la stabilirea pedepsei inculpatului xxxx.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal *Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai deocîrta în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

14. Acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor fapțuitorului însă critică hotărîrea în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, invocând totodată ignorarea de către instanța de fond a prevederilor art. 75 Cod penal.

Însă motivele invocate de apelant în apel sunt neîntemeiate, or, la emiterea sentinței de către prima instanță nu a fost comisă nici o eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului xxxx.

Așa cum se reține în doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvîrșite.

În contextul prevederilor doctrinare enunțate mai sus, Colegiul subliniază că argumentul de bază al apelantului precum că la individualizarea pedepsei inculpatului instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, este declarativ și neîntemeiat.

15. Norma nominalizată indică expres, că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

16. Prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului xxxx a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date, și personalitatea inculpatului corect a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, numind acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Astfel, ținînd cont de dispoziția normei legale precitate și reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, precum și faptul că inculpatul xxxx la locul de trai este caracterizat din punct de vedere pozitiv, are la întreținere un copil minor, Colegiul conchide că instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului xxxx este posibilă fără izolarea acestuia de societate, dispunînd suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului, cu stabilirea termenului de probă de 2 ani.

17. Sub aspectul celor elucidate, Colegiul conchide că pe caz nu există teme de a considera pedeapsa stabilită inculpatului xxxx prin sentință adoptată ca fiind una prea blîndă, după cum a fost invocat în apelul declarat de către acuzatorul de stat.

18. Pe cale de consecință, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii apelurilor declarate pe caz de către acuzatorul de stat și de avocatul Ghenadie Odobescu în interesele inculpatului xxx, fapt pentru care le va respinge ca nefondate.

Conform art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), art.art.417-418 CPP, Colegiul penal,

DECIDE :

Apelul declarat de procurorul în procuratura raionului Edineț, Vitalie Lungu și apelul avocatului Ghenadie Odobescu în interesele inculpatului xxx, împotriva sentinței judecătorești Edineț din 18.02.2015 pe cauza penală în privința lui xxxx se resping ca nefondate cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Prezenta decizie este executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării.

Dispozitivul deciziei pronunțat la data de 30.09.2015.

Decizia motivată pronunțată și înmînată la data de XXXXXXXXXX.

Președinte de ședință, judecător Judecătorii